

BİR HRİSTİYAN GÜNAH İŞLEDİĞİNDE NE OLUR?

1. Yuhanna 1:8-9

Kurtarıcımız Yeşua Mesih'in lütfu, Babamız Tanrı'nın sevgisi ve Kutsal Ruh'un paydaşlığı hepimizin üzerinde olsun.

Bugün, "Bir Hristiyan günah işlediğinde ne olur?" sorusunu ele alacağız.

1. Yuhanna 1:8-9

"Eğer günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız ve bizde gerçek olmaz. Eğer günahlarımızı itiraf edersek, bize günahlarımızı bağışlayıp bizi her haksızlıktan arındırmak için O sadık ve adildir."

Hristiyanlar olarak biz de tökezliyor ve günah işliyoruz. Ancak bizi iman etmeden önceki hâlimizden farklı kılan şey, artık yeni bir doğaya sahip olmamızdır.

Günah işlemek bizi üzer. Günah işlemek istemeyiz; doğru bir yaşam sürmek isteriz. Günah artık bizim kimliğimiz değildir. Ancak bu, hiçbir zaman günah işlemeyeceğimiz anlamına gelmez.

Peki, günah işlediğimizde ne olur? Yeniden kurtulmamız mı gerekir? Kutsal Kitap'ın öğrettiği bu mudur?

Eğer her günah işlediğimizde yeniden kurtulmamız gerekiyorsa hiçbir güvencemiz yoktur. Hatta bir bakıma dünyadaki insanlardan daha kötü durumdayız demektir. En azından dünyadaki insanlar çoğu zaman günah bilincinin verdiği azapla yaşamazlar.

İmanlılar olarak dikkatimizin merkezinde günah olmamalıdır. Bu, günahı inkâr etmek veya önemsiz görmek değildir. Sürekli kendi günahlarımıza ve başarısızlıklarımıza bakarak mahkûmiyet altında yaşamamak demektir.

Hayatımızın merkezinde Tanrı ve Efendimiz Yeşua'nın tamamladığı iş bulunmalıdır.

KURTULUŞ BİR ARMAĞANDIR

Romalılar 4:2

“Eğer Avraham işlerden ötürü aklandıysa, övünmeye hakkı vardır, ama Tanrı’ya karşı değil.”

Eğer kurtuluş kendi liyakatimize ve yaptığımız şeylere dayansaydı övünebilirdik. Şöyle diyebilirdik:

“Efendim, çarmıhta yaptıkların için gerçekten minnettarım; ama benim yaptığım şeyleri de unutma!”

Bu durumda sonsuzluk boyunca hem Yeşua’nın yaptıklarıyla hem de kendi yaptıklarımızla övünürdük.

Hayır! Tanrı kurtuluşu, insanın övünmesine veya kendisine pay çıkarmasına hiçbir yer kalmayacak biçimde tasarlamıştır.

Bütün övgü ve yücelik yalnızca Efendimiz Yeşua’ya aittir. Romalılar 6:23’e göre sonsuz yaşam gerçekten bir armağandır ve işlerimizle kazanılamaz.

Elçi Pavlus, İbrahim kendi yaptıkları sayesinde aklanmış olsaydı övünmek için bir nedeni olacağını söyler. Fakat gerçekleşen bu değildir.

Kutsal Yazılar bir insanın nasıl kurtulduğunu söyler? Kendi başarısı sayesinde mi? Kendi işleriyle mi?

İbrahim nasıl doğru sayıldı veya doğru ilan edildi? Yaptıkları ya da yapmadıkları sayesinde mi? Yoksa iman ederek Tanrı’ya inanması, güvenmesi ve dayanması sayesinde mi?

Romalılar 4:3

“İbrahim Tanrı’ya iman etti ve bu ona doğruluk sayıldı.”

Başarısız olduğum ve günah işlediğim zamanlara rağmen beni bulduğum konumda tutan ve mahvolmaktan koruyan nedir?

Beni koruyan, Yeşua’nın tüm günahlarımı çarmıhta taşımış olmasıdır. **Ben kendi işlerim sayesinde değil, O’na iman ederek aklandım; yani Tanrı’nın önünde doğru kıldım.**

BAĞIŞLANMIŞ OLMANIN GÜVENCESİ

Romalılar 4:6-8

“David, işlerinden bağımsız olarak Tanrı’nın doğru saydığı insanın mutluluğunu şöyle anlatır: ‘Ne mutlu suçları bağışlananlara, günahları örtülmüş olanlara! Ne mutlu günahı hiçbir şekilde Efendi tarafından sayılmayana!’”

Kral Davut, Tanrı'nın insanı kendi çabalarına dayanmadan doğru saymasının mutluluğundan söz ediyordu. Pavlus bu sözleri, imanla aklanmayı açıklamak için kullanır.

Grekçede burada güçlü ve vurgulu bir olumsuzluk kullanılmıştır. Tanrı'nın, Mesih'te bağışladığı insanın günahını onun hesabına yazmayacağı vurgulanır:

“Ne mutlu günahı hiçbir şekilde Efendi tarafından sayılmayana!”

İşte kardeşler, Yeni Antlaşma'nın Müjdesi budur.

İbraniler 10:16-18

“Efendi, o günlerden sonra onlarla yapacağım antlaşma şudur: Yasalarımı yüreklerine koyacağım, zihinleri üzerinde de onları yazacağım’ diyor.” Sonra şöyle diyor: “Onların günahlarını ve suçlarını artık hatırlamayacağım.” Bunların bağışlandığı yerde, artık günah için sunuya ihtiyaç yoktur.

ÖYLEYSE NEDEN GÜNAHLARIMIZI İTİRAF EDİYORUZ?

Tanrı günahlarımızı artık anmayacağını söylüyorsa neden günahlarımızı itiraf ediyoruz?

Günahlarımızı itiraf etmek, yeniden kurtulmaya çalışmak değildir. İtiraf etmek, günahımız konusunda Tanrı'yla aynı düşüncede olmak, yaptığımızı saklamadan O'na gelmek ve yeniden O'na yönelmektir.

İtiraf, bağışlanmanın bedeli değildir. Bağışlanmanın bedelini Yeşua çarmıhta ödedi.

Bu lütuf, günahı önemsiz gördüğümüz anlamına da gelmez. Yeni doğamız günah işlemek istemez. Günah işlediğimizde lütuf bizi Tanrı'dan uzaklaşmaya değil, yeniden O'na dönmeye çağırır.

Günah işlediğinizde ve onu itiraf etmeye bile zaman bulamadığınızda sizi bulduğunuz konumda, doğrulukta ve Tanrı'nın önündeki doğru ilişkinizde tutan nedir?

Sizi orada tutan, iman ettiğiniz Yeşua Mesih ve O'nun tamamladığı iştir.

Bu nedenle günah işlediğimizde Tanrı'dan kaçmayalım. Günahımızı saklamadan O'na gelelim, itiraf edelim ve bağışlanmış olduğumuza güvenerek yeniden ayağa kalkalım.

Bizim güvencemiz kendi kusursuzluğumuz değil, Yeşua'nın tamamladığı iştir.

O'nun adı Yeşua'dır. Halkını günahlarından kurtaran O'dur.

DUA

Babamız Tanrı, bizi sevdiğin ve Yeşua Mesih aracılığıyla bize bağışlanma ve yeni yaşam armağanını verdiğin için sana teşekkür ediyoruz.

Tökezlediğimizde senden kaçmak yerine sana gelmeyi öğret. Günahlarımızı saklamadan itiraf edecek dürüstlüğü ve yanlışlarımızdan dönecek alçakgönüllülüğü bize ver.

Güvencemizi kendi başarımıza ve kusursuzluğumuza bağlamayalım. Gözlerimizi Efendimiz Yeşua'ya ve O'nun çarmıhta tamamladığı işe çevirelim.

Kutsal Ruh, lütfunu günahı hafife almak için kullanmamıza izin verme. Yüreklerimizde doğru olana duyduğumuz sevgiyi büyüt. Kırdığımız insanlardan özür dilememize, verdiğimiz zararları gidermemize ve doğru adımlar atmamıza yardım et.

Mahkûmiyet altında yaşamak yerine, bağışlanmanın sevinciyle yeniden ayağa kalkalım. Yaşamımız senin sevgini, iyiliğini ve kutsallığını yansısın.

Efendimiz Yeşua Mesih'in adıyla.

Amin.

Kutsal Kitap alıntıları: Yorumsuz Türkçe Çeviri (YTC).

Bu belge Yüce Lütuf Kilisesi tarafından ücretsiz hizmet amacıyla hazırlanmıştır. Satılamaz.